

שלשה שאכלו פרק שביעי ברכות

2.

עין משפט
גר מצוה

מא א מיי טראַסל
ברכות ה' ו' קמ
קפ א טויש' ייִד' ק'
רמא קפ' ב'
קב ב מיי טראַסל
טויש' ארמ' א' קפ
קג ג מיי טראַסל
ה' ו' טויש' ייִד' ק' רלג
קפ' ט'
קד ד ש' ארמ' ק' ד
קפ' יא'
קה ה ש' ד קמ' שט
קפ' ב'
קה ו מיי טראַסל
ברכות ה' ו' קמ
מא' שט ה' ו' קמ
טויש' ארמ' א' קמ
א ב ג
קו ו טויש' א' קפ' ד:

רה אור השלם

1. יקרא מי המזלך כל
היום האחרון:
האלים עא ח
2. ואמר ה' אל השמן
יגד ה' בך השמן ויגד ה'
בך הבורח בידושלם הלא
זה אור מזל כאש:
זכירה ז ב
3. ולפסחלי אמר פסחלי
שבע רצון ומלא ברכת ה'
ים ודרום ירשה:
דברים לג כג
4. שאו ירכם קדש וברכו
את ה':
התלים קלד ב

רבינו חננאל

ואקשינן ובמדי דלא מאיס
נדי להי לז' תולטין וסלקין
לכא אחז דלמחן וסלקין
יחזק קספאה, פירוש
כך שמו. [משום שנאמר
ימלא מי תהלתך].
וירושלמי רביד מביהין
בד הוגא אסר הרי שנת
לחזי פז ושכל בריז
הי וזי משקין פולטן ואז
אזי תולטין סלקין לגדיהן.
רי יחזק בר מרי אמר קומי
ר' אסי בר בושא ר' יוחנן
ואפי' רובין פולטין ורבי
ימלא מי תהלתך, וכשהן
בתוך פיו אין כאן מלא
תהלה. ואז קשיא ר' חיי

[illegible]

יְיָ וְהָלַךְ טוֹמָא אִינוֹ אֲסוּר לְבָרֵךְ
דְּבַעֲלֵי קִרְיָן אֲסוּרִים דְּבִרְי מוֹרָה
סְמִי אֲחִירָה טְבִילָה הִצְרִיכוּ לְכָל שָׂאָר
בְּנֵינָא שְׁפַעְמִים אֲדָם בֵּא מְבִית הַכֶּסֶף
וְאִין אֲדָם רָאוי לְבָרֵךְ עַד לְאַחַר
הַנְּטִילָה וְהָגוּ הָעַם לְבָרֵךְ כֹּל שָׂאָר
בְּרַכַּת דִּים לְאַחַר נְטִילָה(ש):

אין לנו אלא ארבעה דברים.
ומיהו לא משמע (כן) דפליג
ר' יוחנן אהאידי דנעטו לימינו
דבדמרי' לקמן א"ר יוחנן ראשונים
שאלו מהו שפסיק שחל לימים
משמע שכן היו נוהגים. ומיהו
מדהאמוראים היו עושים עשור
ועיטוף משמע שהיו מחמירים על
עמלן? והיו מזהרים בנזיל ולפיקי ים
להחמיר בנזיל של ברכה:

שמיטה חי' ופ"א. ירושלמי
דקוף פיקון א"ר
אחא שגא דברס נאמרו בוסל
ברכה מלג עטור ומדח ושלמן
מקרא נפלי שבע רזון ומלג
ברכה שבע עטור רזון מודח
ומלג כהמסעו: **שמיטה**
והרחה כפנים. ופי' ר"י דוקא
שאין הכוס יפה שיש בו שיעור כוסות
אכל אם הוא יפה בלחא הכי שפיר
נמי דלא צינקי אלג שיהא כוס של
ברכה יפה: **ורבה** דשני עולמות
פי' הרב רבי יוסף ממרשיל"א
מזהיר ליה למתנח ים ודרוס רס
וכתב י"ה הרב יו"ד ה"א יתירה
ובי"ד י"ה נברא שני עולמות
כאמרין בהכללת (מנחות ד' טז):
כי ביה ה' גור עולמים (א"ל תקרי
גור: אלג ר' וכו'): **שמואל** מהו
שמוע' פ"ב. כוסות גדולות מירי
נראש חדש טבת שחל להיות
שבועת שהוא חמשה או שנישאל
ואריך להאריך בברכה המון:
אין

רא א"ר אשי השתא דאמרת
ני המלך: א"ר ישמעאל בן
אל תטול חלוקה בשחרית
א נטל ידיו ואל תחזור כוס
ת ואמרו לה אסתלגנית של
יבא אדם לידי אחד מדברים
ולאך המות אל תטול חלוקה
ממי נטל ידיו ואל
מפני שאני מרקד ובה לפניה
נתייה לנישוף מדוכתיה ארבע
אחרינא ליזיל בה ואי איכא
אמר ה' אל השטן יגער ה' כך
ירי לה במתניתא תנא עשרה
שיפה חי ומלא עיטור ועישוף
קעקע טפה ונותן עיניו בו ויש
יוחנן אנו אין לנו אלא ארבעה
מבכנים ומשיפה מבכוחי א"ר
ה' בלי מצרים שנאמר יומלא
וזמר זוכה ונוחל שני עולמים
ה מעטרהו בתלמידים רב
י א"ר רב ששת וכו' ובברכת
טלו בשתי ידיו א"ר חיננא
יבא בר אבא אמר ר' יוחנן
יבעיא להו ולא איפשר להו
אנו

בבמדי' ולא ממאים נמי לסלקיהו לצד אחד
וליכר תרגמא רב יצחק קסקסאה קמיה
דרכי יוסי בר אבין משמיה דרבי יוחנן
שנאמר יימלא פי תהלתך בעו מיניה
משמיה חסדא מי שאכל ושתה ולא בך מהו
שמיחור ויכרז אמר להו מי שאל שום
גורף ודחור ויחור ויאכל שום אחר כרי שיהא
דחור גורף אמר רבינא הלכך אפילו גמר
סעודתו יחזור ויכרז דתניא ⁶⁶ "טבל ועלה
ואומר בעלייתו ברוך אשר קדשנו במצותיו
וצונו על הטבילה ולא היא התם מעיקרא
לא נאגברא אז חסא דמעיקרא גברא חוי והואיל
ואידהי אידהי: תנו רבנן אספרגוס יפה ללב
וטוב לעינים וכ"ש לבני מעים והרגיל בו יפה
גופו והמשתכר הימנו קשה לכל גופו
לכלל גופו ומכלל דבחמרא עסקינו
וקתני וכל שכן לבני מעים והתניא ללע"ט
לרמ"ת קשה כי תניא ההיא במיזשן
⁶⁷ כדתנן יקונם יין שאני טועם שהיין קשה
ללבני מעים אמרו לו והלא מיזשן יפה הוא
ללבני מעים ושחך ⁶⁸ אסור כחדש ומותר
בבמיזשן שמע מינה: תנו רבנן ששה דברים
אמרו באספרגוס אין שותין אותו אלא
חי ומלא מקבלו בימין ושותתו
בשמאל ואין משיחין אותו ואין מפסקין בו
ואין מחזירין אותו אלא למי שנתנו לו ורק
ואחריי ואין סומכין אותו אלא במינו והתניא
אין סומכין אותו אלא בפת לא קשיא הא
לרמ"ת קשה ותניא אידך לרמ"ת יפה ללע"ט
קשה לא קשיא הא בדחמרא הא בדשכרא
הא בדחמרא תני חסא ללע"ט יפה
ללע"ט קשה לא קשיא הא בדחמרא הא בדשכרא

אחרי לוקה לא קשיא והא דברמורה לא ברש
לא רק אחריו לוקה מימיו נורקן אפילו
אלישע שלשה דברים סח לי סוריא שר הפ
מיד השמש ותלבש יואל תטול ידך ממי
אספרגוס אלא למי שנתנו לך מפני שחכם
מלאכי חבלה מצפין לו לאדם ואומרים אימ
הללו וילכד אמר ריב"ל שלשה דברים סח לי
שחרית מיד השמש ותלבש ואל תטול יד
תעמוד לפני הנשים כשהם שחורות מן המ
תחבבי כרי ויש לי רשות לחבל ואי פנע ממי
אמות ואיכא נהרא לעיבריה ואי איכא דר
גדא ליקו אחורא ואי לא ליהדר אפיה ולימא
וגו' עד דחלפי מיניה: א"ר יורא א"ר אבהו
דברים נאמרו בכוס של ברכה טעון הדחה
גומלו בשתי ידיו ונותנו בימין ומגביהו מן
אומרים אף משנרו במתנה לאנשי ביתו אמר
ככלכר ^ההדחה שמייה ^חחי ומלא תנא הדחו
יוחנן כל המבדך על כוס מלא שנתני לו נה
ברכת ה' ^הי ודרוס ירשה ר' יוסי ^הי חנינא
הטולם הזה והטולם הבא גיטור רב יי

וַיִּתֵּן רַב אֲשֵׁי פְרִים סוּדָא עַל רִישָׁהָ
כֹּחַ קֹדֶשׁ וּבְרָכָה אֶת ה' וְנוֹתְנָה לִמְיָן א"ר
מַסִּיעַ לִמְיָן אָמַר רַב אֲשֵׁי הוּאִיל וְרַאשׁוֹנִים

סוריא שר הפנים, דר' יסעמאל כהן אלישע כהן גדול היה ומשחמש בכור שר נגר
 סיהיה חי כבוס ער על הארץ משום וכשאנו מזוג איכא שבחא דארעא שיהיי חז
 מצרים שנאמר מלא ברכת ה' ים ודרום ירשה ולא עוד אלא שזונה ונחל העולם ה
 רץ מוסף מאחר מאלו הכוסות בכוס שביד המכרך. [ונקטנא ליה כין שוחרין מזוג
 דברי ויתום מלא מצע דכאשמי בשבטאלי.

כמידי דלא ממאני נמי. למה לי מוטל ויאלול שום אחר. כדי שיספיקו יומם. כלומר ברכה לבטלה: "מי שאכל ושפם ולא המוציא וברכת הין: מסו שיחזור וכו'.

כיון דאס טויר באהאט יאזל לזכר
אפי' גמר עשומו נמי יאזל לזכר:
הא ספיקא. אהמא אפי' טעגל
הוא זכר: הסס מעיקרא לא חוי.
דרוב ענינוט ממוס קרי הסס ובעלי
קריין אפוריס זכריות סהס דכרי
מורה דאמריין בפרק מי שמתו (פליג ד'
מסא) ודמו מעיקרא לאו דמו הוא ולמי
מקל דער מנכר זכל האי מעיקרא
אמיז וכוין דגמר אדמיז והואלי ואדמי
אדמי: אפסערוב. קוס שזיו שזמיס
זכל בקר אריבא ריקנא לרפואה:
דברמא עפסיין. דאמריין לתמן

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי שאל
ושפה ולא נק אברהם
דלפניהם קאי:

גליון הש"ס

גם' אל תבול חלוקך. מג"ח
סי' ד סק"ח:

הגהות הנ"א

(א) רש"י ד"ה יחזור כו' (רעפסה ברסא לבטלה)
(ב) שם ד"ה חזו
שיחזור כו' בחלוצה לח"ה
(עפ"י):
(ג) גמ' ושחק מומר במיטתן.
גמ' (ד) שם מעשר ליה
בטלי די חזר רב שם עד
ברסא הארץ. גמ' (ו) וריכ
רבינו ב"ח ס' חפ"ג):

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש כתב, מחמירין על עצמן בשביל כבוד הברכה (ולא כתב והיו נוהגים בכולם).
ב. וכתב בתוס' ר"ש (ורלא כהנהגת הגויים וכמניה שם כתב דכ"ה במדרש הגדה).

לעזי רש"י

פריש"ק, ט"ו, שוק עכשיו
נמ"ג.

מוסף רש"י

אספרגוס. תשקו הפסו
לפסותו שמים (קדושי ע.)
לינשוף. יקסו (ש"י לעיל ג.)
ד"ה (שפ). בכוס של ברכה.
סלריו חמדים ליפוטו (שבת
עו). די. הינו שיתו יין חי
בסם שמכרכן פלוי ואח"כ
מחנים כו מים, לאפוקי של
ימננו כסוס וזיכר כסוס
לחל (תוס' ב"ב עז' ב' בס' רש"י
ברכות).

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

לעצמם יפה לרמ"ה
צד. סימן הוא.
ובהלכות גדולות פסוק
לכל לעצמן לשלוח יפה לראש
לעצמם. ובהתחזקות צד:
עשרה דברים נאמרו בזה
ש"ה סה"ה. בפרקינ' בנ"ה
דב"ה משב"ה אמר ר' אמר ר'
אח"כ ד' דברים נאמרו בכו"ס
ש"ה ברכה עשור ומח
ומלא עשרותן כמסור חסד
ודמ"ה (ומתלי שבע עשר
עשרה שבע עשור עשר
מח"ה ומלא כמסמ"ה אמר
ר' חייא א"ר עשרים כ'
מה כתוב חס"ה י' דודוס
ידשה אה"ה וזה לידש
חל"ה. וזה וזה וזה וזה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones